

Kategorie: Pozitivní cena za ochranu soukromí**Vítěz: Max Schrems za zrušení principu Safe Harbor při předávání osobních údajů z EU do USA**

Na základě podnětu rakouského právníka a aktivisty Maxe Schremse zrušil Soudní dvůr EU platnost rozhodnutí Evropské komise z roku 2000, podle kterého mohly firmy z USA při nakládání s osobními daty Evropanů postupovat podle obecné regulace nazývané „Safe Harbour“. Tato regulace stanovila, že firmy z USA (jako např. Facebook) nejsou při zpracování těchto údajů povinny postupovat podle národního práva členských zemí, ale stačí dodržovat obecná pravidla stanovená Evropskou komisí, která vycházejí z obecného předpokladu, že USA je zemí, která chrání osobní data uživatelů dostatečně, a tedy je bezpečné do ní tyto údaje předávat.

Max Schrems navázal na odhalení Edwarda Snowdena, který poukázal na plošné sledování komunikace ze strany zpravodajských služeb a na spolupráci velkých amerických společností podnikajících v oboru ICT s těmito zpravodajskými službami. V roce 2013 podal Schrems stížnost irskému komisaři pro ochranu osobních údajů, ve které se domáhal zákazu předávání jeho osobních dat zpracovávaných společnostmi Facebook do USA.

Kromě známých kauz o sledování uživatelů Internetu argumentoval Schrems zejména skutečností, že USA problematiku ochrany soukromí regulují zcela odlišně, navíc na území USA je poskytována obvykle kvalitativně nižší míra ochrany soukromí cizím občanům, než občanům USA. Irský komisař Schremsovu stížnost zamítl jako nedůvodnou, a to s tím, že Evropská komise ve svých předchozích rozhodnutích jasně deklarovala, že USA chrání osobní údaje uživatelů Internetu dostatečně, a národní úřady nevykonávají v této oblasti působnost. Schrems s takovým rozhodnutím nesouhlasil, odvolal se k irskému Vrchnímu soudu, který případ posunul k Soudnímu dvoru EU.

Závěr Soudního dvora EU z října 2015 byl jednoznačný. Soud se po věcné stránce nezabýval otázkou konkrétního standardu zabezpečení údajů v USA, nicméně konstatoval, že i Evropská komise ve svých předchozích sděleních jasně deklarovala, že důvěra v takové zpracování ze strany USA byla silně narušena. Zároveň zrušil platnost předchozího rozhodnutí Evropské komise z roku 2000, podle kterého mohly firmy z USA při nakládání s osobními daty Evropanů postupovat podle obecné regulace nazývané „Safe Harbour“, nikoliv tedy podle národní legislativy členských zemí. Soud toto rozhodnutí odůvodnil mimo jiné i tím, že evropští uživatelé neměli kvůli tomuto rozhodnutí Evropské komise možnost se efektivně bránit v případě, že jejich osobní údaje byly zneužity.

Důsledkem tohoto rozhodnutí tak je především skutečnost, že národní úřady pro ochrany dat získaly jasnou kompetenci ve vztahu k předávání těchto osobních údajů do USA. Evropští uživatelé tak získali silný procesní nástroj možného dalšího postupu, a to včetně možnosti obracet se na své národní orgány dozoru. V současnosti jsou vyjednávána nová pravidla pro předávání dat mezi EU a USA, která by měla více ochránit občany členských zemí.

Zdroje:

<http://www.lupa.cz/clanky/schrems-vs-facebook-1-0-konec-bezpecneho-pristavu-rekl-soudni-dvur-eu/>

<http://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2015-10/cp150117en.pdf>